

เรื่องดีๆ ของครูและนักเรียน.....อยากให้ครูอ่านทุกคน

นำเสนอเมื่อ : 5 ก.ค. 2552

อยากให้คุณครูทุกคนได้อ่านค่ะ....ได้ข้อคิดสะกิดใจดีมาก ๆ

เรื่องมีอยู่ว่า...

คุณครูทอมป์สันโกหกนักเรียนชั้น ป. 5 ของครูทั้งชั้น ตั้งแต่วันแรกเลย ด้วยการที่คุณครูบอกว่า **"ครูรักเด็กๆ เท่ากันหมดเลย"** แต่นั่นก็เป็นไปไม่ได้เพราะว่ามีเด็กตัวเล็กๆ ทาทางขี้เกียจคนหนึ่ง ชื่อ **เท็ดดี** สตอดดาร์ด

ครูทอมป์สันได้จับตาดูเท็ดดีมาหนึ่งปี และสังเกตว่าเขาไม่ค่อยเล่นต๊องๆ กับเด็กคนอื่นเท่าไร เสื้อผ้าของเขาสกปรกและตัวของเขาก็เหม็นหึ่งอยู่ตลอดเวลาด้วยแหละ บางครั้งเท็ดดีก็เกาะถึงขั้นที่ว่าครูทอมป์สันสนุกกับการตรวจงานของเท็ดดี **ด้วยหมึกสีแดง กากบาทไปหน้าจ และใส่ตัว F ตัวใหญ่ๆ ลงไปบนหัวกระดาษ**

- - - ที่โรงเรียนที่คุณครูทอมป์สันสอน - - -

คุณครูต้องทบทวนประวัติของเด็กแต่ละคนด้วย และครูก็ไม่ยอมตรวจประวัติของเท็ดดีจนกระทั่งเหลือแฟ้มสุดท้าย จึงตรวจแฟ้มของเขาแล้ว ครูทอมป์สันก็รู้สึกแปลกใจมาก

เมื่อพบว่า ....

ครูชั้น ป. 1 ของเท็ดดีวิจารณ์มาว่า **"น้องเท็ดดีเป็นเด็กที่ฉลาดและร่าเริง ทำงานเรียบร้อย มารยาทดี เป็นเด็กที่น่ารักมากที่สุดทีเดียว"**

คุณครูที่สอนเท็ดดีตอน ป. 2 เขียนว่า **"เท็ดดีเป็นเด็กที่เรียนเก่งมาก เพื่อนๆ ชอบกันทุกคน แต่กำลังมีปัญหา เพราะแม่ของเท็ดดีกำลังป่วยหนักและชีวิตทางบ้านต้องลำบากมากแน่ๆ"**

คุณครูที่สอนเท็ดดีตอน ป. 3 เขียนว่า **"เขาเสียใจมากที่เสียแม่ไป เขาพยายามเต็มที่แล้ว แต่คุณพ่อก็ไม่ค่อยให้ความรัก ความสนใจเขาเท่าไร และชีวิตที่บ้านเขาต้องส่งผลกระทบต่อเขาแน่ๆ ถ้าไม่มีคนยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ"**

คุณครูที่สอนเท็ดดีตอน ป. 4 เขียนว่า "เท็ดดีไม่ยอมเข้าสังคมและไม่ค่อยสนใจการเรียนเท่าที่ควรไม่ค่อยมีเพื่อน และหลับในห้องเรียน

ตอนนี้ คุณครูทอมป์สันรู้ถึงปัญหาแล้ว และอับอายในการกระทำของตนเองมาก ครูรู้สึกแย่ยิ่งกว่าเดิมอีกเมื่อนักเรียนในห้องชื่อของขวัญวันคริสต์มาสมาให้อาหารในกระดาษสีสดๆ พร้อมผูกโบว์อย่างดี ยกเว้นแต่ของเท็ดดี ของขวัญของเท็ดดีถูกห่ออย่างหยาบๆ ในกระดาษลูกฟูกหนาๆ ที่ได้มาจากถุงใส่กับข้าว

ครูทอมป์สันกัดฟันเปิดกล่องของเท็ดดีดูกลางกองของขวัญอื่นๆ เด็กบางคนเริ่มหัวเราะเมื่อเห็นว่าเท็ดดีให้กำไลลูกปัดที่ไม่ครบเส้น และขวดน้ำหอมที่เหลือน้ำอยู่ก้นขวดแก่เธอ แต่ครูก็หยุดเสียงหัวเราะของเด็ก ๆ เมื่อครูเอ่ยขึ้นว่ากำไลเส้นนั้นสวยเพียงใดสวมมันไว้ที่ข้อมือ และฉีดน้ำหอมไปบนข้อมือด้วย

เท็ดดี สติอดดาร์ด นั่งอยู่นานพอที่จะพูดว่า "ครูทอมป์สันครับ **วันนี้ครูตัวหอมเหมือนที่แม่ผมเคยหอมเลยครับ**" หลังจากที่นักเรียนทุกคนกลับบ้าน ครูทอมป์สันก็ร้องไห้อย่างนั้นเป็นชั่วโมง **วันนั้นเอง คุณครูเลิกสอนหนังสือ เลิกสอนการเขียน และเลิกสอนเลขคณิต คุณครูเริ่มสอนเด็กๆ แทน**

คุณครูทอมป์สันเอาใจใส่เท็ดดีเป็นพิเศษ เมื่อครูพยายามช่วยเขา จิตใจของเขาก็กลับมามีชีวิตชีวากครั้ง ยิ่งครูให้กำลังใจเท็ดดีเท่าไร เขาก็ยิ่งตอบรับเร็วขึ้นเท่านั้น ภายในสิ้นปีนั้นเท็ดดีได้กลายเป็นเด็กที่ฉลาดที่สุดในห้อง

และแม้ว่าคุณครูจะบอกว่าครูรักเด็กทุกคนเท่ากัน เท็ดดีก็ได้กลายเป็น "ศิษย์โปรด" ของครูไปแล้ว

--- หนึ่งปีต่อมา ---

คุณครูพบจดหมายอยู่ใต้ประตู จดหมายนั้นมาจากเท็ดดี บอกครูว่า **คุณครูยังเป็นครูที่ดีที่สุดที่เขาเคยมี**

--- หกปีต่อมา ---

ครูก็ได้จดหมายจากเท็ดดีอีก บอกว่าเขาเรียนจบ ม.ปลายแล้ว ได้ที่สามในทั้งระดับ และ **คุณครูยังคงเป็นครูที่ดีที่สุดที่เขาเคยเจอมาในชีวิต**

--- สี่ปีหลังจากนั้น ---

คุณครูก็ได้จดหมายอีก บอกว่าแม้ว่าชีวิตเขาจะลำบากบ้าง เขาก็ไม่ได้เลิกเรียนหนังสือ และจะจบปริญญาตรีในเร็วๆ นี้ด้วยเกียรตินิยม อันดับหนึ่ง (เหรียญทอง) และก็ยังยากับครูทอมป์สันว่า **คุณครูเป็นครูที่ดีที่สุดและเป็นครูคนโปรดในชีวิตเขา**

--- จากนั้นสี่ปีผ่านไป ---

แต่จดหมายอีกฉบับหนึ่งก็มา ครั้งนี้เขาอธิบายว่าหลังจากที่เขาได้รับปริญญาตรีแล้ว เขาตัดสินใจที่จะเรียนต่ออีกจดหมายนั้นอธิบายว่า **คุณครูยังเป็นครูคนที่ดีที่สุดที่เขาเคยมี**

แต่ตอนนี้ชื่อของเขายาวขึ้นอีกหน่อย **จดหมายนั้นลงชื่อว่า นพ. ทีโอดอร์ เอฟ สต็อคการ์ด**

เรื่องยังไม่จบแค่นี้.....

คือว่า ฤดูใบไม้ผลินั้นก็ยังมีจดหมายมาอีก เท็ดดีบอกไว้ เขาได้เจอสาวคนหนึ่งและก็จะแต่งงานกัน เขาอธิบายว่าพ่อของเขาได้เสียไปเมื่อสองสามปีก่อนและเขาสงสัยว่าคุณครูทอมป์สันจะตกลงมานั่งในที่นี้สำหรับพ่อ-แม่เจ้าบ่าวในงานแต่งงานหรือไม่

แน่นอนที่สุด ครูทอมป์สันก็มา และทายสิว่าเกิดอะไรขึ้น

คุณครูใส่กำไลข้อมือเส้นนั้น เส้นที่มีลูกบิดหายไปหลายลูก และต้องฉีกผ้าห่มที่เท็ดดีจำได้ว่าแม่เขาฉีกตอนที่ฉลองเทศกาลคริสต์มาสครั้งสุดท้าย ด้วยกัน ครูกับศิษย์กอดกันกลม

คุณหมอเท็ดดีก็กระซิบในหูคุณครูทอมป์สันว่า "ขอบคุณมากนะครับคุณครูที่เชื่อในตัวผม ขอขอบคุณมากที่ทำให้ผมรู้สึกสำคัญและแสดงให้เห็นว่าผมสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้"

ครูทอมป์สันกระซิบตอบพร้อมน้ำตานองหน้าว่า "หมอเท็ดดี เธอเข้าใจผิดแล้วแหละเธอต่างหากที่สอนครูว่า ครูสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้ ครูไม่รู้จักการสอนจนกระทั่งครูได้พบ ได้รู้จักเธอนั้นแหละ"

เติมเต็มหัวใจของคนอื่นด้วยความรักเสียแต่วันนี้.....ไม่ว่าคุณจะไปไหน หรือทำอะไร คุณจะมีโอกาสที่จะสัมผัสและ/หรือเปลี่ยนอนาคตของคนอื่นเสมอ ขอให้คุณสัมผัสและเปลี่ยนอนาคตของคนอื่นในทางที่ดีด้วยละ